

Arrest

nr. 290 662 van 20 juni 2023
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J.-Y. CARLIER
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 8 december 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 7 november 2022 tot weigering van machtiging tot verblijf.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 mei 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 mei 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat J. CARLIER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 21 maart 2022 diende verzoeker een verzoek om internationale bescherming in. Op 29 juli 2022 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Het beroep dat verzoeker indiende tegen deze beslissing werd verworpen bij arrest met nummer 286 988 van 31 maart 2023.

Op 5 mei 2022 diende verzoeker een verzoek in om begunstigde te worden van het tijdelijk beschermingsstatuut overeenkomstig het Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad van 4 maart 2022 tot vaststelling van het bestaan van een massale toestroom van ontheemden uit Oekraïne in de zin van artikel 5 van de Richtlijn 2001/55/EG, en tot invoering van tijdelijke bescherming naar aanleiding

daarvan (hierna: het Uitvoeringsbesluit). Op 10 mei 2022 werd een beslissing genomen tot weigering van de machtiging tot verblijf.

Op 3 november 2022 diende verzoeker een nieuw verzoek in om begunstigde te worden van het tijdelijk beschermingsstatuut overeenkomstig het Uitvoeringsbesluit.

Op 7 november 2022 werd een beslissing genomen tot weigering van de machtiging tot verblijf. Dit is de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

"[...]"

Krachtens de artikelen 57/29, § 1 en 57/30, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de wet) en artikel 2, van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad van 4 maart 2022 tot vaststelling van het bestaan van een massale toestroom van ontheemden uit Oekraïne in de zin van artikel 5 van Richtlijn 2001/55/EG, en tot invoering van tijdelijke bescherming naar aanleiding daarvan (hierna uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382), wordt u geen machtiging tot verblijf toegekend om de volgende redenen:

Op 21/03/2022 diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Op 29/07/2022 concludeerde het CGVS dat u, op basis van de elementen in uw dossier, niet kan worden erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verder concludeerde het CGVS dat u niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit de beslissing van het CGVS blijkt dat de door u aangehaalde problemen louter persoonlijk en socio-economisch van aard zijn. Bovendien bleek u te kennen te geven dit te begrijpen. U diende tegen deze beslissing op 30/08/2022 een schorsend beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna RVV). Dit beroep is op heden nog steeds hangende.

Op 05/05/2022 deed u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) een aanvraag tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf naar aanleiding van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382. In het kader van deze aanvraag legde u volgende documenten voor: een Oekraïense permanente verblijfsvergunning (nummer [...], afgegeven op 26.10.2020 en geldig tot 23/10/2030), een Kameroens paspoort, afgeleverd op 07/09/2017 en geldig tot 07/09/2022. U legde tevens foto's voor van 2 verlopen Oekraïense tijdelijke verblijfsvergunning: een verblijfsvergunning met nummer [...], afgegeven op 17/07/2018 en geldig tot 17/08/2019 en een verblijfsvergunning met nummer [...], geldig tot 05/07/2020.

Op 10/05/2022 werd u, krachtens de artikelen 57/29, § 1 en 57/30, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de wet) en artikel 2, van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad van 4 maart 2022 tot vaststelling van het bestaan van een massale toestroom van ontheemden uit Oekraïne in de zin van artikel 5 van Richtlijn 2001/55/EG, en tot invoering van tijdelijke bescherming naar aanleiding daarvan (hierna uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382), geen machtiging tot verblijf toegekend. Deze beslissing werd aan u betekend op 10/05/2022. U diende tegen voormelde beslissing geen beroep in bij de RVV.

Op 03/11/2022 deed u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) opnieuw een aanvraag tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf naar aanleiding van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382. In het kader van deze aanvraag legde u volgende documenten voor: een Kameroens paspoort, geldig van 07/09/2017 tot 07/09/2022, een Oekraïense permanente verblijfsvergunning, afgeleverd op 26/10/2020 en geldig tot 23/10/2030 en documenten van uw advocaat.

Artikel 2, lid 2, van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 bepaalt dat de lidstaten dit besluit of passende bescherming uit hoofde van hun eigen nationale recht toepassen op staatlozen en onderdanen van andere derde landen dan Oekraïne die kunnen aantonen dat zij vóór 24 februari 2022 legaal in Oekraïne verbleven op basis van een geldige permanente verblijfsvergunning die overeenkomstig Oekraïens recht is afgegeven, en die niet in staat zijn in veilige en duurzame omstandigheden naar hun land of regio van oorsprong terug te keren.

Om na te gaan of u in staat bent in veilige en duurzame omstandigheden naar uw land van oorsprong terug te kunnen keren, werd u op 03/11/2022 door de DVZ gehoord.

Tijdens dit gehoor verklaarde u dat u in Manyemen, Kameroen geboren bent. U verklaarde dat u vanaf uw geboorte tot de leeftijd van 16 à 17 jaar in Kumba, Kameroen hebt verbleven. U verklaarde dat u vanaf de leeftijd van 16 à 17 jaar tot in 2017 in Yaounde verbleef en afwisselend, om de 6 of 9 maanden, in Douala verbleef. U verklaarde dat u van november 2017 tot april 2021 in Kharkiv, Oekraïne verbleef om er te studeren. U verklaarde dat u vanaf april 2021 tot november 2021 in Kameroen verbleef om uw familie te bezoeken. U verklaarde dat u vanaf november 2021 tot eind februari 2022 in Kharkiv verbleef, tot op het moment dat de oorlog uitbrak. U verklaarde dat u uw middelbaar onderwijs heeft afgemaakt in Kameroen. U verklaarde dat u vervolgens gedurende 2 jaar rechten aan de universiteit van Yaounda in Kameroen heeft gestudeerd, maar u niet bent afgestudeerd. U verklaarde dat u in Kameroen gedurende 4 jaar manager was van een magazijn waar men gebruikte producten uit Europa verkocht. U verklaarde dat dit zowel in Douala als in Yaounde was. U verklaarde dat u naar Oekraïne trok om er te studeren. U verklaarde dat u gedurende een jaar een taalprogramma Russisch studeerde aan de universiteit van Radio Electronics in Oekraïne. U verklaarde dat u er verder niet heeft gestudeerd. U verklaarde dat u er eenmalig aan seizoenswerk deed en het herstellen van wegen gedurende 3 tot 4 maanden. U verklaarde dat u daarna begon met het verkopen van Afrikaanse etenswaren en rauwe etenswaren. U verklaarde dat uw beide ouders reeds overleden zijn. U verklaarde dat uw zus N.B., uw broer N.C. en uw broer T.C., allen met Kameroense nationaliteit, in Kameroen verblijven. U verklaarde dat uw zus, Y.E.N., met Kameroense nationaliteit, in Duitsland verblijft. U verklaarde dat uw broer, N.J., met Kameroense nationaliteit, in Dubai verblijft. U verklaarde dat u een 4-jarige dochter heeft, M.M.M., met Kameroense nationaliteit. U verklaarde dat uw dochter bij haar moeder, N.S.E., verblijft in Kameroen. U verklaarde dat u geen relatie heeft gehad met de moeder van uw dochter. U verklaarde dat u wettelijk huwde in 2018 met M.E., met Oekraïense nationaliteit. U verklaarde dat jullie in februari of maart 2021 uit de echt scheidden. U verklaarde dat u momenteel alleenstaande bent.

U verklaarde dat u zich op datum van 03/11/2022 opnieuw aanmeldde op aanraden van uw advocaat. U verklaarde dat u gelezen had wat uw advocaat geschreven had. U verklaarde dat het toont dat u niet eerlijk bent behandeld zoals iemand die in Oekraïne woonde voor de uitbraak van de oorlog. U verklaarde dat u geen wettelijke bescherming heeft gekregen, zoals Oekraïners. U verklaarde dat men tijdens het eerste interview vroeg waar uw vrouw was. U verklaarde dat u antwoordde dat jullie gescheiden zijn. U verklaarde dat men vroeg of jullie kinderen hebben. U verklaarde dat u 'nee' antwoordde. U verklaarde dat men vervolgens zei dat de beslissing negatief is. U verklaarde dat de plaats van het interview een plaats was waar u naartoe moest gaan, een plaats waar de Oekraïners bescherming vragen. U verklaarde dat u die plaats niet meer kent, dat u er naartoe werd gestuurd door Fedasil. U verklaarde dat men u niet heeft beschermd, dat het negatief was. U verklaarde dat u vrienden heeft met dezelfde status en zij in Oekraïne waren. U verklaarde dat ze waarschijnlijk familie hadden en ze nu in een appartement verblijven. U verklaarde dat zij bescherming kregen voor 1 jaar of 2 jaar en u een oranje kaart heeft voor 4 maanden. Bij uw aanvraag legde u documenten voor van uw advocaat. Op de vraag of u weet of er nog andere zaken in de documenten van uw advocaat staan, antwoordde u dat u dat niet weet. U verklaarde dat de sociaal assistente u de documenten van de advocaat had gegeven en u deze moest meenemen voor uw aanvraag. U verklaarde dat u verder niets te vertellen had over de documenten. U verklaarde dat u niet kan terugkeren naar Kameroen omdat er een conflict aan de gang is. U verklaarde dat er in juli 2022 een confrontatie was tussen de militairen en separatisten, lokaal genoemd de Amba-boys. U verklaarde dat dit conflict geleid heeft tot de dood van verschillende militaire mannen, inclusief de kolonel. U verklaarde dat het gebeurde in de locatie van Mambanda Kumba, wat rond Ikiliwindi is. U verklaarde dat de separatisten die de actie hebben volbracht en de confrontatie hadden met de militairen, uit de regio Ikiliwindi kwamen. U verklaarde dat de militairen daarom naar de plaats zijn gegaan waar uw nonkel leeft, in Ikiliwindi. U verklaarde dat de naam van uw nonkel N. J. is. U verklaarde dat de militairen de huizen platbrandden uit wraak voor wat er gebeurd was, voor de confrontatie die ze hadden met de Ambaboyes. U verklaarde dat het huis van uw nonkel een van de huizen was die verbrand werden. U verklaarde dat uw nonkel overleden is in het incident en zijn vrouw en 2 kinderen het overleefd hebben, maar de kinderen nadien gestorven zijn in het ziekenhuis. U verklaarde dat dit geleid heeft tot de arrestatie van de mannen rond het dorp, omdat men de mannen die het gedaan hadden, niet kon vinden. U verklaarde dat de militairen de gewonden bezochten in het ziekenhuis, inclusief de vrouw van uw nonkel. U verklaarde dat de militairen haar moesten ondervragen en ze toegegeven heeft dat ze een huisvrouw is, de vrouw van een arme boer. U verklaarde dat de militairen haar zeiden dat ze informatie hadden dat ze goed leven en ze de mannen financierden die de actie hadden ondernomen. U verklaarde dat de vrouw van uw nonkel dit ontkende en ze zei dat ze er goed woonden omdat de kinderen van de broer van haar overleden echtgenoot in het buitenland wonen en haar financieel helpen. U verklaarde dat u niet weet hoe de militairen de ondervraging hebben gedaan, maar ze gevonden hadden dat uw vader, niet uw nonkel maar uw vader,

een pleitbezorger was voor het regime in Kameroen, jaren voor hij stierf. U verklaarde dat ze een groep hadden, genaamd NC-NC en uw vader lid was van die partij. U verklaarde dat dit regime ook aanleiding heeft gegeven tot hetzelfde conflict als nu, genaamd de Ambazonia-revolutie. U verklaarde dat daarom de vrouw van uw nonkel werd vastgehouden en ze een opzoekingsbevel hebben voor de kinderen van uw vader. U verklaarde dat dit iets is waarvan u op de hoogte bent. U verklaarde dat uw oudste zus ook gearresteerd werd, terwijl uw 2 andere broers moesten vluchten. U verklaarde dat u daarom niet kan terugkeren naar Kameroen, misschien later wel, maar nu niet. U verklaarde dat u deze informatie verkreeg via een vriend-advocaat die in Kumba woont. U verklaarde dat u deze informatie kreeg via Whatsapp en per mail. U verklaarde dat u nog wou toevoegen dat u, toen u naar België kwam, u initieel van plan was om terug naar Oekraïne te gaan waar uw leven gebaseerd is. U verklaarde dat u na een maand wou terugkeren en u hoopte dat de oorlog niet lang zou duren. U verklaarde dat dit de reden is waarom u tijdens uw eerste aanvraag op 21/03/2022 verklaarde dat u geen problemen heeft in Kameroen. U verklaarde dat u enkel problemen kreeg in Kameroen in de maand juli, wanneer het incident is voorgevallen, maar u er geen kennis van had. U verklaarde dat u deze informatie kreeg van vele mensen, van vrienden, via Facebook. U verklaarde dat Kumba de plaats is waar u uw jeugd heeft doorgebracht en u daar veel vrienden heeft. U verklaarde dat de meesten u contacteren via Whatsapp. Op de vraag of u enig bewijs heeft dat u niet kan terugkeren naar Kameroen, antwoordde u dat u de documenten heeft van uw advocaat. Op de vraag dat u eerder niet wist wat de inhoud is van deze documenten van uw advocaat, vroeg u om welke advocaat het gaat, de advocaat uit België of uw vriend-advocaat uit Kameroen. Er werd u medegedeeld dat het gaat om de documenten die u kreeg van uw advocaat uit België. U verklaarde dat u de vraag niet door had. U verklaarde dat u wel op de hoogte bent van de documenten omdat u ze zelf gekregen heeft van uw vriend-advocaat in Kameroen. U verklaarde dat u niet goed begreep over welke advocaat het ging. U verklaarde dat het gaat om volgende documenten: een opzoekingsbevel, de overlijdensakte van uw nonkel en verklaringen, alsook verklaarde u dat u denkt dat er een nota bij zit van uw vriend-advocaat uit Kameroen. U verklaarde dat, wanneer u de documenten ontvangen heeft, u deze geprint heeft, maar u ze niet heeft doorgelezen. U verklaarde dat het een moeilijke situatie is en u er niet aan wil denken. U verklaarde dat het gaat om kopieën en ze opgestuurd werden per mail.

Wat uw mogelijkheid betreft om in veilige omstandigheden terug te keren naar uw land van oorsprong, wijzen we er op dat u geen afdoende bewijzen voorlegde waaruit blijkt dat u niet in veilige omstandigheden kan terugkeren naar Kameroen. U legde in het kader van deze aanvraag volgende documenten voor: een document van uw advocaat gericht aan het registratiecentrum voor tijdelijke bescherming met daarbij een kopie van uw permanente verblijfskaart in Oekraïne, een kopie van een overlijdensakte van uw verklaarde oom, N.J., een kopie van een opsporingsbericht, een kopie van een arrestatiebevel en een verklaring van uw Kameroense advocaat. U verklaarde, zoals eerder vermeld, dat er een opzoekingsbevel is voor de kinderen van uw vader. U verklaarde dat u omwille van die reden niet kan terugkeren naar Kameroen. We stellen echter vast dat de documenten die u voorlegde kopieën betreffen en u aldus geen originele documenten of bewijsstukken kan voorleggen die uw verklaringen kunnen staven. We merken op dat u geenszins de authenticiteit van de door u voorgelegde stukken kan bewijzen. Noch uit de door u aangeleverde documenten, noch uit uw verklaringen, kan aldus enig bewijs worden teruggevonden die het op het eerste zicht aannemelijk maakt dat u niet zou kunnen terugkeren naar uw land van oorsprong.

U maakt bijgevolg niet op het eerste zicht aannemelijk niet in veilige omstandigheden te kunnen terugkeren naar Kameroen.

Wat uw mogelijkheid betreft om in duurzame omstandigheden terug te keren naar uw land van oorsprong, wijzen we er op dat u geen verklaringen gaf waarom u niet in duurzame omstandigheden zou kunnen terugkeren naar Kameroen. We wijzen er op dat u op heden een volwassen man van 30 jaar bent die het overgrote deel van zijn leven in Kameroen heeft doorgebracht en niet in Oekraïne. U beheerst de officiële landstaal, volgde er studies, en werkte er. U verklaarde dat u vanaf uw geboorte tot in november 2017 in Kameroen verbleef. U verklaarde dat u van april 2021 tot november 2021 in Yaounde, Kameroen op bezoek ging bij uw familie. U verklaarde, zoals eerder vermeld, dat uw zus en 2 broers in Kameroen verblijven. U verklaarde eveneens dat uw dochter, M.M.M., bij haar moeder in Kameroen verblijft. U verklaarde, zoals eerder vermeld, dat Kumba de plaats is waar u uw jeugd heeft doorgebracht en u daar veel vrienden heeft. Bijgevolg kan enkel vastgesteld worden dat u nog steeds sociale, familiale en culturele banden heeft met uw land van oorsprong. U bent een volwassen man die het overgrote deel van zijn leven doorbracht in het land van oorsprong en van wie er redelijkerwijze kan verwacht worden dat u er over een netwerk beschikt dat u in staat stelt om er in duurzame

omstandigheden naar terug te keren. De door u in Oekraïne verworven kennis en vaardigheden kunnen aangewend worden om u op duurzame wijze in Kameroen te hervestigen.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u niet aannemelijk dat u niet in staat bent om in veilige en duurzame omstandigheden terug te keren naar uw land van oorsprong. Bijgevolg komt u niet in aanmerking voor een machtiging tot verblijf als gevolg van de tijdelijke bescherming zoals gedefinieerd in het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382.

Gelet op het feit dat u tegen de negatieve beslissing van het CGVS in het kader van uw verzoek om internationale bescherming een schorsend beroep indiende dat op heden nog steeds hangende is, wordt u geen bevel om het grondgebied te verlaten afgeleverd."

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding te zijnen laste te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat hij uiteenzet als volgt:

"Schending van:

- Artikel 2 van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de raad van 4 maart 2022 waarbij wordt vastgesteld dat er sprake is van een massale toestroom van ontheemden uit Oekraïne in de zin van artikel 5 van Richtlijn 2001/55/EG en die tot gevolg heeft dat tijdelijke bescherming wordt geboden (hierna: "uitvoeringsbesluit 2022/382");
- Artikelen 57/29, 57/30 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;
- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van administratieve handelingen;
- Het fundamentele recht op een eerlijke administratieve procedure en de rechten van de verdediging, met name vastgelegd in de algemene beginselen van administratief recht van behoorlijk bestuur, waaronder het beginsel van hoor en wederhoor (een beginsel van Belgisch en Europees recht) en de plicht tot zorgvuldigheid en voorzichtigheid.

1. In rechte

Artikel 2 van het uitvoeringsbesluit 2022/382 bepaalt:

"1. Dit besluit is van toepassing op de volgende categorieën van personen die sinds 24 februari 2022 ontheemd zijn geraakt als gevolg van de militaire invasie door de Russische strijdkrachten die op die datum begon:

- a) Oekraïense onderdanen die vóór 24 februari 2022 in Oekraïne verbleven;
- b) staatlozen en onderdanen van andere derde landen dan Oekraïne die vóór 24 februari 2022 in Oekraïne internationale bescherming of gelijkwaardige nationale bescherming genoten;
- c) gezinsleden van de in punten a) en b) genoemde personen.

2. De lidstaten passen dit besluit of passende bescherming uit hoofde van hun eigen nationale recht toe op staatlozen en onderdanen van andere derde landen dan Oekraïne die kunnen aantonen dat zij vóór 24 februari 2022 legaal in Oekraïne verbleven op basis van een geldige permanente verblijfsvergunning die overeenkomstig Oekraïens recht is afgegeven, en die niet in staat zijn in veilige en duurzame omstandigheden naar hun land of regio van oorsprong terug te keren.

3. Overeenkomstig artikel 7 van Richtlijn 2001/55/EG kunnen de lidstaten dit besluit ook toepassen op andere personen, onder wie staatlozen en onderdanen van andere derde landen dan Oekraïne, die legaal in Oekraïne verbleven en die niet in veilige en duurzame omstandigheden naar hun land of regio van oorsprong kunnen terugkeren.

4. Voor de toepassing van lid 1, punt c), worden de volgende personen geacht deel uit te maken van een gezin, voor zover het gezin vóór 24 februari 2022 reeds in Oekraïne een gezin was en in Oekraïne verbleef:

- a) de huwelijkspartner van een in lid 1, punt a) of punt b), bedoelde persoon of diens niet-gehuwde partner met wie een duurzame relatie wordt onderhouden, indien in de wetgeving of in de praktijk van de

betrokken lidstaat niet-gehuwde en gehuwde paren op een vergelijkbare manier worden behandeld volgens het vreemdelingenrecht van die lidstaat;

b) de minderjarige ongehuwde kinderen van een in lid 1, punt a) of punt b), bedoelde persoon of van diens huwelijkspartner, zonder dat er onderscheid wordt gemaakt tussen kinderen die binnen of buiten het huwelijk zijn geboren of geadopteerde kinderen;

c) andere naaste familieleden die met het gezin samenwoonden ten tijde van de omstandigheden rond de massale toestroom van ontheemden, en die op dat tijdstip volledig of grotendeels afhankelijk waren van een in lid 1, punt a) of punt b), genoemde persoon".

Artikelen 57/29. §1. en 57/30. 51. van de vreemdelingenwet bepalen:

"Art. 57/29. § 1. In geval van een massale toestroom of een imminente massale toestroom van ontheemden naar lidstaten van de Europese Unie die is vastgesteld bij een besluit van de Raad van de Europese Unie dat is uitgevaardigd met toepassing van richtlijn 2001/55/EG van de Raad van de Europese Unie van 20 juli 2001 betreffende minimumnormen voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden en maatregelen ter bevordering van een evenwicht tussen de inspanning van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequenties van de opvang van deze personen, genieten de personen die tot de in dat besluit omschreven bijzondere groepen behoren vanaf de daarin vastgestelde datum tijdelijke bescherming.

(...)

Art. 57/30. § 1 Onder voorbehoud van de toepassing van § 2 of van artikel 57/32 machtigt de minister of zijn gemachtigde de vreemdeling die tijdelijke bescherming geniet, zoals bedoeld in artikel 57/29, tot een verblijf van een jaar. Die machtiging wordt hernieuwd, met periodes van zes maanden, zolang de tijdelijke bescherming niet beëindigd is in een van de gevallen omschreven in artikel 57/36, § 1. De duur van de machtiging kan worden beperkt tot de periode voorafgaand aan de automatische beëindiging van de tijdelijke bescherming die in werking werd gesteld door het besluit van de Raad van de Europese Unie bedoeld in artikel 57/29, § 1, of kan verlengd worden door een besluit van de Raad van de Europese Unie bedoeld in artikel 57/29, § 2, tweede lid.

De Koning bepaalt de wijze van de indiening van de aanvraag tot het verkrijgen van deze machtiging tot verblijf bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Bij de aanvraag om een machtiging tot verblijf wordt aan de vreemdeling die tijdelijke bescherming geniet, een document overhandigd, opgesteld in een taal die hij begrijpt, waarin de bepalingen over de tijdelijke bescherming die op hem van toepassing zijn, duidelijk worden uiteengezet.

De inschrijving in het vreemdelingenregister van de vreemdeling die tijdelijke bescherming geniet en die gemachtigd is tot een verblijf, en de afgifte van de verblijfstitel, die hiervan bewijs oplevert, gebeuren overeenkomstig de bepalingen van artikel 12.

De afgegeven verblijfstitel blijft geldig tot het einde van de geldigheidsduur van de machtiging. Hij wordt op verzoek van de betrokkene verlengd of vernieuwd door het gemeentebestuur van de verblijfplaats op voorwaarde dat de aanvraag werd ingediend vóór het verstrijken van de geldigheidstermijn van de verblijfstitel en voorzover de minister of zijn gemachtigde de machtiging niet heeft beëindigd op grond van artikel 57/32, § 1, of artikel 57/36, § 2.

De Koning bepaalt de termijnen en de voorwaarden voor de vraag om vernieuwing of verlenging van de verblijfstitel. (...)"

De motiveringsplicht (onder meer artikel 62 VW en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.1991) vereist dat de administratie de feitelijke redenen en de rechtsgrondslag van een beslissing vermeldt (formele motivering), maar ook dat deze motivering rechtens en feitelijk controleerbaar, nauwkeurig, relevant, adequaat en ontvankelijk is (materiële motivering) - (RvS, 25 april 2002, nr. 105.385). De motivering moet voldoende duidelijk en begrijpelijk zijn.

De beginselen van behoorlijk bestuur houden in dat het bestuur zich zorgvuldig moet informeren alvorens zijn besluiten te nemen en deze naar behoren moet motiveren. De grondigheid waarmee de administratie de relevante feiten moet opzoeken en beoordelen is reeds lang door de Raad van State vastgesteld: "ervoor zorgen dat, alvorens een beslissing te nemen, alle relevante gegevens van de zaak worden verzameld en zorgvuldig worden onderzocht, teneinde met kennis van zaken een beslissing te nemen" (RvS, 23 februari 1966, nr. 58.328); een "volledig en specifiek onderzoek van de gegevens van de zaak verrichten alvorens een beslissing te nemen" (RvS, 31 mei 1979, nr. 19.671), 31 mei 1979, nr. 19.671); "de taak van de Raad van State om het recht met betrekking tot de vaststelling van de feiten door de overheid te waarborgen, brengt mee dat hij moet onderzoeken of de overheid bij haar versie

van de feiten de regels inzake bewijsvoering heeft nageleefd en of zij bij het onderzoek van de feiten werkelijk de grondigheid heeft betracht die haar plicht is" (RvS, Claeys, nr. 14.098, van 29 april 1970).

Het recht op een eerlijke administratieve procedure, met inbegrip van de beginselen van behoorlijk bestuur, de plicht tot zorgvuldigheid, de rechten van de verdediging, het recht om te worden gehoord en het beginsel van hoor en wederhoor, vereisen dat de verweerder de vreemdeling uitnodigt of althans "in staat stelt" zijn argumenten "op nuttige en doeltreffende wijze" naar voren te brengen tegen de besluiten die hij voornemens is te nemen :

"gelet op het hierboven vermelde doel van het recht om te worden gehoord, is de wederpartij verplicht informatie te verzamelen die haar in staat stelt met kennis van zaken te beslissen; het is haar plicht de zaak te onderzoeken en derhalve de vreemdeling uit te nodigen om te worden gehoord over de redenen waarom de wederpartij zijn verblijfsrecht niet mag beëindigen en hem niet van het grondgebied mag verwijderen (...); alleen een dergelijke uitnodiging biedt de vreemdeling bovendien een effectieve en nuttige mogelijkheid om zijn standpunt naar voren te brengen;"

(RvS n°230293 van 24 februari 2015, onderstreping toegevoegd; zie ook RvS n°230257 van 19.02.2015; RvS n°233.257 van 15.12.2015; RvS n°233.512 van 19.01.2016; RvS n°141 336 van 19.03.2015; RvV nr. 146.513 van 27.05.2015; RvV nr. 151.399 van 31.08.2015; RvV nr. 151890 van 7.09.2015; RvV nr. 157.132 van 26.11.2015; RvV nr. 151.890 van 7.09.2015; RvV nr. 151.399 van 31.08.2015).

Om de buitenlander in staat te stellen zijn argumenten op een "nuttige en doeltreffende" manier naar voren te brengen, erkent de rechtspraak verschillende aanknopingspunten (zie P. GOFFAUX, Dictionnaire de droit administratif, 2e editie, Brussel, Bruylant, blz. 83) :

"De burger moet door middel van een voldoende expliciete oproeping op de hoogte worden gebracht van de maatregel - en de redenen daarvoor - die de administratie tegen hem wil nemen en van het voorwerp en het doel van de hoorzitting, zodat hij zich op een nuttige manier kan verantwoorden. (RvS, 16.09.1991, nr. 37.631; RvS, 3.04.1992, nr. 39.156; RvS, 19.04.2003, nr. 118.218; RvS, 13.10.2004, nr. 135.969; RvS, 27.10.2005, nr. 150.866; RvS, 23.10.2007, nr. 176.049; RvS, 26.10.2009, nr. 197.310); "De kiezer moet ook "voldoende tijd hebben om zijn opmerkingen nuttig te maken". (RvS, 3.04.1992, nr. 39.156) "Recente jurisprudentie omvat ook het recht om zich te laten bijstaan door een advocaat die tijdens het verhoor het woord kan voeren" (RvS, 28.03.2006, nr. 157.044; RvS, 11.09.2007, nr. 174.371); "Hij moet kennis kunnen nemen van het gehele dossier" (RvS 01.07.1992, nr. 39.951; RvS 28.10.1994, nr. 50.005), of zelfs kennis hebben van het ontwerpbesluit en de motivering ervan (Gerecht voor ambtenarenzaken (Eerste kamer) van 5 februari 2016, zaak F-137/14)".

Uw Raad heeft dit ook benadrukt in twee arresten, onder verwijzing naar de leer van I. OPDEBEEK: RvV nr. 200.486 van 28.02.2018 p. 7 en 8; RvV nr. 197.490 van 08.01.2018.

2. Ontwikkelingen van het middel

In haar beslissing analyseert de tegenpartij de mogelijkheden van verzoeker om onder veilige en duurzame omstandigheden naar zijn land van herkomst terug te keren. Tijdens zijn lange persoonlijke onderhoud met de vreemdelingendienst is verzoeker ingegaan op de ernstige problemen waarmee zijn familieleden die zich nog in Kameroen bevinden, en in het bijzonder zijn zus, die momenteel nog steeds wordt vastgehouden, sinds juli 2022 worden geconfronteerd. Daartoe heeft hij een aantal bewijsstukken overgelegd die hij van zijn Kameroense advocaat had gekregen en die getuigen van de waarheid van zijn relaas en van de reële vrees die hij had in geval van terugkeer naar zijn land en die een terugkeer in veilige omstandigheden onmogelijk maakte.

Ondanks het feit dat deze documenten volledig stroken met verzoekers relaas, wijst de vreemdelingendienst ze in zijn beslissing zonder meer af met de opmerking dat het kopieën en geen originelen zijn en dat zij derhalve niet als bewijs kunnen worden aanvaard. Daarmee miskent de wederpartij de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, de verplichtingen van loyaliteit en fair play, en haar motiveringsplicht.

Aangezien hij op grond van uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad van 4 maart 2022 tot vaststelling van het bestaan van een massale toestroom van ontheemden uit Oekraïne in de zin van artikel 5 van richtlijn 2001/55/EG en tot invoering van tijdelijke bescherming verplicht was, en teneinde

ten volle met de autoriteiten samen te werken, heeft verzoeker alle documenten ingediend ten bewijze dat hij aan de in dat besluit gestelde voorwaarden voldeed. Aangezien verzoeker zich in België bevindt en zijn advocaat in Kameroen, is het duidelijk dat verzoeker de originele documenten niet gemakkelijk kon verkrijgen. Zelfs indien het slechts kopieën betreft, vormen deze documenten op zijn minst een *prima facie* zaak die de vreemdelingendienst ertoe had moeten brengen deze grondig te onderzoeken, *quod non*. Dit geldt temeer omdat de documenten alle gegevens bevatten ter identificatie van verzoekers Kameroense advocaat en diens kantoor, zodat de autoriteiten zich gemakkelijk van de betrouwbaarheid van deze documenten konden vergewissen.

In een Mededeling van de Commissie over operationele richtsnoeren voor de uitvoering van Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad tot vaststelling van het bestaan van een massale toestroom van ontheemden uit Oekraïne in de zin van artikel 5 van Richtlijn 2001/55/EG, en tot invoering van tijdelijke bescherming naar aanleiding daarvan 2022/C 126 1/01 stelt de Europese Commissie dat:

"In dit verband kan het onvermogen om "in veilige omstandigheden terug te keren" bijvoorbeeld voortvloeien uit een duidelijk risico voor de veiligheid van de betrokkene, situaties van gewapend conflict of endemisch geweld, gedocumenteerde risico's op vervolging of andere onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Wil de terugkeer "duurzaam" zijn, dan moet de betrokkene in zijn of haar land of regio van oorsprong actieve rechten kunnen genieten, zodat hij of zij vooruitzichten heeft dat aldaar in zijn of haar basisbehoeften zal worden voorzien en hij of zij in de samenleving kan integreren.

Om te bepalen of de terugkeer "in veilige en duurzame omstandigheden" plaatsvindt, moeten de lidstaten zich baseren op de algemene situatie in het land of de regio van oorsprong. Nietteming moet de betrokkene op individueel niveau kunnen bewijzen of een begin van bewijs ("*prima facie*" in Engels versie) kunnen leveren dat hij of zij niet in staat is om in veilige en duurzame omstandigheden terug te keren naar zijn of haar land of regio van oorsprong. In dat verband moeten de lidstaten rekening houden met de vraag of de betrokkene nog steeds een betekenisvolle band heeft met zijn of haar land van oorsprong, bijvoorbeeld rekening houdend met de tijd die hij of zij in Oekraïne heeft verbleven dan wel familie in zijn/haar land van oorsprong. Ook moet terdege rekening worden gehouden met de bijzondere behoeften van kwetsbare personen en kinderen, met name niet-begeleide minderjarigen en wezen; hierbij moet het belang van het kind vooropstaan." (C/2022/J 806, PB C 1261 van 21.3.2022, biz. 1-16, wij benadrukken).

Door de door verzoeker ter ondersteuning van zijn verzoek om tijdelijke bescherming overgelegde documenten, die inderdaad "*prima facie*" and "*begin van bewijs*" zijn, niet zorgvuldig te onderzoeken, onder het voorwendsel dat het om kopieën en niet om originelen zou gaan, heeft de wederpartij geen rekening gehouden met de uitvoering van besluit 2022/382 in samenhang met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, de zorgvuldigheidsplicht, de grondigheid en de billijkheid en de motiveringsplicht.

3. AANVULLEND COMMENTAAR

In haar beslissing (derde bladzijde) verwijst de wederpartij naar vragen die aan verzoeker zijn gesteld over de ingediende stukken, de inhoud ervan en het feit dat hij ze van zijn advocaat heeft ontvangen. Niet alleen verwarren de aldus aan verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud gestelde vragen zijn antwoorden, aangezien verzoeker zelf niet begrijpt naar welke advocaat - Kameroense of Belgische - wordt verwezen, maar bovendien insinueert de wederpartij hiermee dat de door verzoeker ter ondersteuning van zijn verzoekschrift overgelegde documenten hem door zijn raadsman hier in België zijn verstrekt, zonder dat verzoeker ten volle weet wat deze documenten precies inhouden. Enerzijds is dit volledig onjuiste informatie, aangezien de genoemde documenten door verzoekers Kameroense advocaat aan verzoeker zijn toegezonden, die ze vervolgens aan zijn raadsman in België heeft doorgezonden, maar anderzijds trekt de wederpartij aldus de integriteit en de eerlijkheid van verzoekers Belgische raadsman ernstig in twijfel, hetgeen niet alleen beledigend is, maar ook in strijd is met de *loyaliteitsplicht* waartoe hij gehouden is."

3.2. Luidens artikel 39/78 *juncto* artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid "een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen".

Onder “middel” in de zin van deze bepaling moet worden begrepen “de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden” (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 1 oktober 2004, nr. 135.618; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972). De Raad stelt vast dat verzoeker nalaat toe te lichten op welke wijze de bestreden beslissing de rechten van verdediging, het recht om te worden gehoord, het beginsel van hoor en wederhoor en het voorzichtigheidsbeginsel zou schenden. Het enig middel is in dit opzicht dan ook niet ontvankelijk.

3.3. Wat betreft de aangevoerde schending van de formele motiveringsplicht, merkt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op dat uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt dat de juridische en feitelijke overwegingen die eraan ten grondslag liggen er duidelijk in worden vermeld. Daarnaast geeft verzoeker blijk van deze motieven te kennen nu hij deze motieven zelf bespreekt in de uiteenzetting van het middel en deze tracht te weerleggen. Er is dan ook voldaan aan de doelstelling van de formele motiveringsplicht.

De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De overheid is onder meer verplicht om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk te onderzoeken, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 28 juni 2018, nr. 241.985, *ROELS*).

Verzoeker betwist in zijn verzoekschrift het motief dat hij in staat zou zijn om in veilige en duurzame omstandigheden terug te keren naar Kameroen. Hij voert aan dat hij tijdens zijn verhoor op 3 november 2022 is ingegaan op de ernstige problemen waarmee zijn familieleden in Kameroen geconfronteerd worden. In dit verband legde verzoeker enkele stukken neer, namelijk: een document van verzoekers advocaat gericht aan het registratiecentrum voor tijdelijke bescherming met daarbij een kopie van verzoekers permanente verblijfskaart in Oekraïne, een kopie van een overlijdensakte van verzoekers verklaarde oom, een kopie van een opsporingsbericht, een kopie van een arrestatiebevel en een verklaring van verzoekers Kameroense advocaat. Verweerder motiveert dat deze stukken kopieën betreffen en dat verzoeker aldus geen originele documenten of bewijsstukken kan voorleggen die zijn verklaringen kunnen staven. Verzoeker is het niet eens met deze beoordeling en betoogt dat hij zich in België bevindt en zijn advocaat in Kameroen waardoor verzoeker de originele stukken niet makkelijk kon verkrijgen. Volgens verzoeker heeft verweerder nagelaten om de voormelde stukken grondig te onderzoeken onder het voorwendsel dat het om kopieën gaat en niet om originele stukken.

De Raad dient in de eerste plaats op te merken dat verzoeker niet concreet uiteenzet waarom het niet mogelijk is om de originele stukken te verkrijgen. Hij wijst er enkel op dat zijn advocaat zich in Kameroen bevindt, zonder verder te verduidelijken waarom dit hem verhindert om originele stukken te ontvangen. In het kader van het beroep dat verzoeker indiende tegen de beslissing van 29 juli 2022 tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus, oordeelde de Raad betreffende voormelde documenten bovendien als volgt:

“De door verzoeker middels aanvullende nota van 21 oktober 2022 bijgebrachte documenten kunnen de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas niet herstellen. Een document moet, om bewijswaarde te hebben, immers coherente en geloofwaardige verklaringen ondersteunen, quod non in casu, gelet op het voorgaande.

Deze documenten, met name de overlijdensakte van verzoekers oom, de heer N.J. (stuk 1), een opsporingsbericht waarin verzoekers naam wordt genoemd (stuk 2), een arrestatiebevel dat eveneens op verzoekers naam staat (stuk 3) en verklaringen van verzoekers Kameroense advocaat en zijn broer en zus die verzoekers relaas bevestigen (stuk 4), worden bovendien slechts bijgebracht in de vorm van kopieën, zodat hieraan, gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën, geen authenticiteitswaarde kan worden gehecht.

De kopie van de overlijdensakte van verzoekers oom toont hoogstens aan dat verzoekers oom om het leven kwam op 10 juli 2022, maar zegt niets over de omstandigheden waarin deze overleed. Dit document kan aldus geenszins aantonen dat verzoekers oom werd vermoord door de militairen.

Wat betreft de kopie van een opsporingsbericht en arrestatiebevel waarin verzoekers naam voorkomt geeft hij geen enkele uitleg hoe hij deze documenten bekomen heeft; hetgeen des te meer klemmt aangezien het interne documenten van de veiligheidsinstanties zijn en niet gericht aan burgers in Kameroen. Bovendien maken deze documenten geen melding van het feit dat verzoeker zoon van een oorlogsveteraan is, maar stellen ze eerder algemeen dat verzoeker gezocht wordt voor vijandelijkheden tegen het vaderland en dat hij heeft deelgenomen aan terroristische activiteiten tegen de overheid.

De getuigenissen van verzoekers Kameroense advocaat, zijn zus en zijn broer betreffen geen officiële documenten en werden opgesteld op vraag van verzoeker, zodat hieraan geen bewijswaarde kan worden toegekend. Waar in deze brieven wordt vermeld dat verzoekers vader betrokken was bij de stichting van de SCNC, kan niet worden aangenomen dat verzoeker hiervan niet eerder op de hoogte was, noch dat hij dit niet eerder aanbracht tijdens de administratieve procedure. Bovendien valt niet in te zien, noch licht verzoeker aannemelijk toe, waarom de Kameroense autoriteiten heden opeens verzoeker en zijn broers en zussen zouden viseren omwille van de voormalige betrokkenheid van hun vader, die reeds jaren geleden overleden is, bij het SCNC.”

Verzoeker verduidelijkt niet waarom er, betreffende de neergelegde stukken, in het onderhavig beroep in andersluidende zin geoordeeld dient te worden.

In het voormelde arrest oordeelde de Raad dat niet kan worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, van de vreemdelingenwet. Gelet op de voorgaande elementen, acht de Raad het niet kennelijk onredelijk of onjuist om te stellen dat de voormelde stukken niet aantonen dat verzoeker niet in veilige omstandigheden kan terugkeren naar zijn land van herkomst.

3.4. In een laatste middelonderdeel voert verzoeker aan dat de vragen die aan hem gesteld werden tijdens het verhoor van 3 november 2022 met betrekking tot de voorgelegde stukken hem verwarden. Verweerder zou stellen dat verzoeker deze stukken ontving van zijn raadsman in België. Uit het verslag van het voormelde verhoor blijkt echter dat verzoeker heeft kunnen duiden dat hij de voormelde stukken ontvangen heeft van zijn raadsman in Kameroen. Uit de bestreden beslissing blijkt geenszins dat dit in twijfel wordt getrokken door verweerder.

Waar verzoeker aanvoert dat de integriteit en de eerlijkheid van zijn raadsman in twijfel wordt getrokken door verweerder ziet de Raad geenszins in hoe dit blijkt uit het gehoorverslag noch uit de bestreden beslissing. Voor zover verzoeker aanvoert dat verweerder in strijd handelt “*met de loyaliteitsplicht waartoe hij gehouden is*”, verduidelijkt hij allerminst welke rechtsbepaling een dergelijk beginsel oplegt aan de Dienst Vreemdelingenzaken.

Het enig middel is, voor zover ontvankelijk, niet gegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig juni tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. VERHAERT